

“ Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasm.”

Yuhanna 17: 23

Aşağıda uzun bir süredir var olan Kutsal Kitap öğretisi ve ortak idealleri, bize şimdiye kadar ki yolculuğumuzda çok iyi yol göstermiştir. Bu bildirimler en yüksek tarihsel Hıristiyan temeliyle başlar ve Mesih’te iyi bir şekilde birleşmek için uzun zamandır güdülen ortak amacımızla devam eder.

Tanrı: Baba, Oğul ve Kutsal Ruh

Gökyüzünü ve yeryüzünü yaratan ve insanlığa hayat nefesini üfleyen Tanrı’ya iman ediyoruz ve yaşamlarımızı teslim ediyoruz. Tüm varlığa konuşan Tanrı’ya tapınıyoruz ve O’nu övüyoruz. Bizi günahlarımızdan kurtarmak için haçta ölen Oğul, İsa Mesih’e tapınıyoruz ve O’nu övüyoruz. Kurtuluşumuzun mührü olan Kutsal Ruh’a tapınıyoruz ve o’nu övüyoruz.

1. **Ebedi amacımız**, Tanrı’yı tanımak ve Tanrı olarak O’nu yüceltmek ve yaşamlarımızı ışık etmek ki başkaları bu ışıkla Tanrı’yı görebilsin. Adanmışlığımız ve temel bağımlılığımız, her şeyin üzerinde, her şeyde ve her şey aracılığıyla olan Baba’ya, Rab ve Mesih ilan edilen Oğul İsa’ya ve içimizde yaşayan ve günahkâr doğamızın üstesinden gelmede bize yetki veren Kutsal Ruh’adır.(Elçilerin İşleri 2:22–36, Romalılar 8:12–28)
2. İmanımızın **köşe taşı** Mesih’e olan inancımızdır. İncilimizdeki sahip olduğumuz her değerli şey O’nun sözlerinden ve yaşam yolundan kaynaklanır. (Yuhanna 3:16, 12:47–48, 1.Yuhanna 2:5–6)
3. **Kutsal Kitap, Tanrı esini ve O’nun kusursuz sözüdür.** Kutsal Kitap ona büyük saygı duyulduğunda, üzerinde çalışıldığında, vaaz edildiğinde ve itaat edildiğinde o keskindir, güçlüdür, etkindir, meydan okur, gizli şeyleri açığa kavuşturur ve teşvik eder. Çünkü o yaratıcıdan gelmiştir ve bu yüzden bütün nesiller için geçerlidir. (1. Timoteos 4:13, 2. Timoteos 3:16–17, 4:1–5, İbranililer 4:12–13)

Müjde: Tanrı’nın İşi

Hıristiyan inancının en önemli olayı Fısh bayramı ve Pentikost zamanı arasında İncil’in sonunda, ilk işler aracılığıyla meydana geldi. Günahsız Tanrı Kuzusunun ölümü, gömülüşü ve dirilişi imanımızın özüdür. Mısırdan Çıkış kitabının ilk yirmi bölümü Yahudiler için ne demekse, (Tanrı onları kurtardığında ve yasaları duymaları için Sina dağına getirdiğinde) Yeruşalim’de olan olaylar da öğrenciler için öyleydi. Birçok kişi, kefaretin ödenmesine, Mesih’in göğe yükselişine (hem Rab hem de Mesih olarak) gözleriyle tanık oldu ve bu vaadin herkes için hatta O’ndan çok uzakta olanlar için bile olduğunu duydular.

4. **Kurtuluşumuz** bütünüyle Tanrı’nın işidir. Kendi işlerimizle değil, O’nun merhameti ve lütfüyle sağlanmış bir kurtuluş. Tanrı’nın bu işleyişi, müjdeyi duyanları ona iman edenleri ve itaat edenleri Tanrı’nın gücüne imanları aracılığıyla Mesih’te vaftiz aracılığıyla kurtarır ve ölüme kadar imanda kalanlarla beraberdir. (Romalılar 2:7, Elçilerin İşleri 2:22–37, Efesliler 2:8-10, Koloseliler 2:12, İbranililer 10:32-39, Yakup 1:12)

5. **Yeryüzündeki görevimiz, Yüce göreve** her üyenin katılımıyla dünyanın her tarafına Mesih İsa’nın müjdesini yayarak “kayıp olan kişileri aramayı ve kurtarmayı” içerir. Bu görevi yerine getirirken tanıklığımız Mesih’e benzer bir yaşamda dünyanın her tarafındaki diğer Hıristiyanları ve kiliseleri iyi eylemler yaparak desteklemekte ve teşvik etmekte istikrarlı olmalı. İsa’nın görevinin aynısını yapmada, devamlı olarak acı çekenlere ve fakirlere şefkat göstererek onları hatırlamaya kendimizi adadık ve **HOPE** ve diğer uluslar arası organizasyonlar aracılığıyla yardım çalışmaları yaparak yüklerini hafifletebilmek için elimizden ne gelirse yapacağız. (Matta 28:19–20, Elçilerin İşleri 10:37–38, Koloseliler 3:1–6, Luka 19:10, Galatyalılar 2:10, Yakup 1:27)

6. Tanrıyı, birbirimizi ve kayıp olanları sevmekteki **motivasyonumuz**, Tanrı’nın bize olan sevgisinden kaynaklanır ve Mesih’in bizim uğrumuza çarşıta kurban olarak ölümüyle biçimlenen en ilahi şekliyle kanıt bulur. (2. Korintliler 5:14–21, 1. Yuhanna 3:16, Luka 10:27)

Kişisel Yanıt: Tanrı’nın çocuklarının teslimiyeti

Mesih’in öğrencileri olarak yaşamımızı O’nun hükümlerine teslim ediyoruz. Tanrı’nın çocukları olarak evlat edinilmemizle seviyoruz ve her birimiz kutsal olmaya çağrılmayı ve Mesih’in örneğini takip etmeyi kabul ediyoruz.

7. **Değişimimiz**, Mesih’in Tanrı’nın Oğlu olduğuna, ölümüne ve ölümden dirilmesine iman etmemizle başlıyor. Sonra gelen adım ise, günahlardan açıkça tövbe etmeyi öğrenciliği kabul etmeyi ve İsa’nın Rab olduğunu ilan etmeyi kapsar. Sonuç olarak günahlarımızın vaftizde suya gömülerek bağışlanması yoluyla yeniden doğuş mucizesiyle Hıristiyan oluyoruz ve Tanrı’nın bize vereceğini vaat ettiği Kutsal Ruh armağanını alıyoruz. (Yuhanna 20:31, Luka 14:25–33, Elçilerin İşleri 2:38–41, Romalılar 10:9, Titus 3:3–5)

8. Mesih'e olan **kişisel öğrenciliğimiz** her şeyin üzerinde, her şey de ve her şey aracılığıyla olan Baba'ya tamamıyla adanmışlığımızla başlıyor. Öğrenciliğimiz her gün kendimizi inkâr ederek ve sona kadar imanla devam etmek için O'nun Hükümranlılığına teslim olmanın şartlarına adanmış olmayı ve hükümranlılığını anlamayı kapsar. (Luka 9:23, 14:33, Romalılar 2:7, Galatyalılar 6:9)

9. Günlük yaşamımızdaki **kutsallığımız**, Tanrı'nın buyruğudur. Vaftiz oluşumuzdan itibaren dünyadan ve dünyanın yollarından ayrılmak (kutsallaşarak) ve Tanrı'nın kutsal olarak yaşamak için çağrıldık. (Efesliler 1:1, 2:1-4, 1. Selanikliler 4:3-8, 1. Yuhanna 2:15-17) Kutsallık fikrinden yola çıkarak, Kutsal Yazılarda açıklandığı gibi yalnız Rab'be ait duygusal ve evlilik bağı kurulmalıdır. (1.Korintliler 7:39, 2.Korintliler 6:14, 7:1)

Kilise Topluluğu: kardeşliği paylaşmak ve kuvvetlendirmek

Bedenin üyeleri olarak, bizi Mesih'in ölümüyle birleştiren; vaftizde suya gömülerek oluşan bağımızdır. Bu bize vaat edilen, günahlarımızın kesin affını, Kutsal Ruh'u ve yeni yaşamı; cennete gitme umudumuzu ve sonsuz yaşam hediyesini; kilise bedeni ve Tanrı'nın ailesinin üyesi olmaya bağlılığımızı sağlamıştır – Üyelerini Mesih gibi olmada geliştiren ve büyüten bir topluluk...

10. **Topluluk üyeliğimiz**, her bir üye, Tanrı'nın isteği kutsallıkta, Tanrı'nın kutsalı olarak yaşamlarını yaşamaya söz vermiş olarak vaftiz olan öğrenciler bulunur. Üyelerimiz adanmış olmaya çaba göstermeyi kabul etmişlerdir. Sadece Yaratıcıya değil kilisenin bedeni yaşamına adanmışlardır. Bu, içtenlikle yapılan çabaları içerir. Örneğin, topluluğun her toplantısında hazır bulunmak ve sevinçli, ayık ve uyanık, teşvik edici ilişkilerle birbirimizi sevmeye ve iyi eylemler yapmak. (Elçilerin İşleri 2:42, Romalılar 12:10, İbraniiler 3:12-13, 10:24-25)

11. **Topluluğumuzun tapınması**; Tanrı'nın sözlerine adanmışlığı, duayı, kardeşliği ve Rab'bin Sofrasını; haftalık olarak Mesih'in huzurunda kutsal bir sofraya paylaşmayı, ekmeği bölmeyi ve asmanın ürününden içmeyi kapsar. Topluluk olarak ilk yüzyıl öğrencilerine benzer olarak Tanrı'ya hoş kokulu bir sunu olarak kendimizi şükranlarımıza işaret olarak sunuyoruz. Hayatımızda zevk aldığımız her şey Tanrı'dan hediye olduğu için gelirimizin bir kısmını sevinçle ve sunu olarak kiliseye bağışlamayı kabul ediyoruz ki İsa'nın hizmeti dünyanın her yanında ve topluluğumuzda büyüsün. (Elçilerin İşleri 2:42-47, 1. Korintliler 10:17-34, 9:7-14, Filipililer 4:14-19)

12. Müjdelemede, vaftizde, öğretişte, öğüt vermede ve diğer bayanları eğitmede hizmet etmede hayati önem içeren bir rol oynadıkları için **Kilisenin bayanları** desteklemesine inanıyoruz. Bunlara ek olarak bütün kız kardeşlerin, erkek kardeşlerimizin hayatlarındaki değerli ve çok önemli etkilerini takdir ediyoruz. (1. Korintliler 9:5, Titus 2:3-4, Elçilerin İşleri 18:24-26, Romalılar 16:1-15)

13. Topluluğun **karar verme** yetkisi oluşumu, her topluluğun kendisine aittir. Ayrıca topluluğumuzun diğer topluluklarla ve Hıristiyan bireylerle bağlantısının bulunmasına – Diğer topluluklardan öğüt alma-verme ve Tanrısal etkileşimde bulunmasına karar verdik. (1. Petrus 5:5)

14. Kiliselerle ve kardeşliğimizin dışındakilerle **iletışimimiz**, içten ve saygılı olmalı ve asla kin güdüyor olmamalı. Örnek niteliğinde olan liderliği onaylıyoruz ki bu kiliseyi ihtiyaçlarına göre bina etmeyi ve kiliseyi korumak için disiplin etme yetkisini içerir. (1. Petrus 2:17)

15. **Olgunlukla anlaşmazlıkları çözme** kilisemizin önceliğidir. Ve bazen kendi topluluğumuzun dışından yardım edilmesini gerektirebilir. Dini konularda anlaşmazlıkları çözmede; dedikodu ve iftirayı terk etmede ısrarla kutsal yazılara itaat etmeyi kabul ediyoruz. (1. Korintliler 5:1-13, 6:1-8, Filimon mektubu)